

	<p style="text-align: center;">Πνευματικά Σημειώματα</p> <p style="text-align: center;">Γερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Εβδομαδιαία ηλεκτρονική έκδοση Γερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="text-align: center;">Ἔτος 1^ο Τεύχος 22 Πέμπτη 27 Ἰουνίου 2024</p> <p style="text-align: center;">Προφήτου Ἐλισαίου, Μεθοδίου Κ/πόλεως ὁμολ/τοῦ (14^η Ἰουνίου π. ἡμ.)</p>
---	---	--

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς Τῶν Ἁγίων Πάντων

(Ματθαίου ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἑμοῖ ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐν αὐτῷ ἐμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται με ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὃς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι, ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου

δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίας ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

Μετάφραση

Ὅποιος ὁμολογήσει μπροστὰ στοὺς ἀνθρώπους ὅτι ἀνήκει σ' ἐμένα, θὰ τὸν ἀναγνωρίσω κι ἐγὼ γιὰ δικὸν μου μπροστὰ στὸν οὐράνιο Πατέρα μου. Ὅποιος ὅμως μὲ ἀπαρνηθεῖ μπροστὰ στοὺς ἀνθρώπους, θὰ τὸν ἀπαρνηθῶ κι ἐγὼ μπροστὰ στὸν οὐράνιο Πατέρα μου. Ὅποιος ἀγαπάει τὸν πατέρα του ἢ τὴ μάνα του παραπάνω ἀπὸ ἐμένα, δὲν εἶναι ἄξιος γιὰ μαθητῆς μου. Καὶ ὅποιος ἀγαπάει τὸ γιὸ του ἢ τὴ θυγατέρα του παραπάνω ἀπὸ ἐμένα, δὲν εἶναι ἄξιος γιὰ μαθητῆς μου. Ἐπίσης ὅποιος δὲν παίρνει τὸν σταυρὸ του καὶ δὲ μὲ ἀκολουθεῖ, δὲν εἶναι ἄξιος γιὰ μαθητῆς μου. Μίλησε τότε ὁ Πέτρος καὶ τοῦ εἶπε: «Νά, ἐμεῖς ἀφήσαμε τὰ πάντα καὶ σὲ ἀκολουθήσαμε. Τὶ θὰ γίνει μ' ἐμᾶς;» Καὶ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπάντησε : «Σᾶς βεβαιώνω πὼς ἐσεῖς ποὺ μὲ ἀκολουθήσατε, ὅταν θὰ καθίσει ὁ Ὑιὸς τοῦ Ἀνθρώπου στὸ μεγαλόπρεπο θρόνο του, στὸν καινούργιο κόσμο, θὰ καθίσετε κι ἐσεῖς σὲ δώδεκα θρόνους, γιὰ νὰ κρίνετε τὶς δώδεκα φυλὲς τοῦ Ἰσραήλ. Κι ὅποιος ἄφησε σπίτια καὶ ἀδερφοὺς ἢ ἀδερφές ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ παιδιὰ ἢ χωράφια γιὰ χάρη μου, θὰ πάρει ἑκατὸ φορὲς περισσότερα καὶ θὰ κληρονομήσει τὴν αἰώνια ζωὴ. Πολλοὶ θὰ βρεθοῦν ἀπὸ πρῶτοι τελευταῖοι, κι ἄλλοι ἀπὸ τελευταῖοι πρῶτοι».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

(Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολὴ Παύλου, ΙΑ' 33-40, ΙΒ' 1-2)

Ἀδελφοί, οἱ πατέρες ἡμῶν, διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον

στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τούς νεκρούς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς.

Μετάφραση

Μὲ τὴν πίστη κατατρόπωσαν βασιλεία, ἐπέβαλαν τὸ δίκαιο, πέτυχαν τὴν πραγματοποίηση τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν τὴ δύναμη τῆς φωτιᾶς, διέφυγαν τὴ σφαγὴ, ἔγιναν ἀπὸ ἀδύνατοι ἰσχυροί, ἀναδείχτηκαν ἥρωες στὸν πόλεμο, ἔτρεψαν σὲ φυγὴ ἐχθρικὰ στρατεύματα, γυναῖκες ξαναπῆραν πίσω στὴ ζωὴ τοὺς ἀνθρώπους τους, κι ἄλλοι βασανίστηκαν ὡς τὸ θάνατο, χωρὶς νὰ δεχτοῦν τὴν ἀπελευθέρωσή τους, γιὰτὶ πίστευαν ὅτι μποροῦσαν ν'ἀναστηθοῦν σὲ μιὰ καλύτερη ζωὴ. Ἄλλοι δοκίμασαν ἐξευτελισμοὺς καὶ μαστιγώσεις, ἀκόμη καὶ δεσμὰ καὶ φυλακίσεις. Λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, πέρασαν δοκιμασίες, θανατώθηκαν μὲ μαχαίρι, περιπλανήθηκαν ντυμένοι μὲ προβιὲς καὶ κατσικίσια δέρματα, ἔζησαν σὲ στερήσεις, ὑπέφεραν καταπιέσεις, θλίψεις καὶ κακουχίες -ὁ κόσμος δὲν ἦταν ἄξιος νὰ ἔχει τέτοιους ἀνθρώπους -πλανήθηκαν σὲ ἐρημιὲς καὶ βουνὰ, σὲ σπηλιὲς καὶ σὲ τρυῖπες τῆς γῆς.

Σχολιασμός Εὐαγγελίου

Εἶπε ὁ Κύριος στοὺς μαθητὲς του: «Καθέναν ποὺ θὰ μὲ ὁμολογήσει μπροστὰ στοὺς ἀνθρώπους, θὰ τὸν ὁμολογήσω κι

ἐγὼ μὲν προστὰ στὸν Πατέρα μου τὸν οὐράνιο. Ὅποιον, ὅμως, μὲ ἀρνηθεῖ μὲν προστὰ τοὺς ἀνθρώπους κι ἐγὼ θὰ τὸν ἀρνηθῶ μὲν προστὰ στὸν Πατέρα μου τὸν οὐράνιο. Αὐτὸς ποὺ ἀγαπάει τὸν πατέρα του ἢ τὴν μητέρα του περισσότερο ἀπὸ ἐμένα δὲν μοῦ εἶναι ἄξιος. Καὶ ἐκεῖνος ποὺ δὲν παίρνει τὸ σταυρὸ του καὶ μὲ ἀκολουθεῖ, δὲν μοῦ εἶναι ἄξιος. Ἀποκρίθηκε τότε ὁ Πέτρος καὶ εἶπε: «Νὰ ἐμεῖς ποὺ ἀφήσαμε τὰ πάντα καὶ σὲ ἀκολουθήσαμε. Τί λοιπὸν θὰ ἀπολαύσουμε;».

Ὁ Ἰησοῦς τοὺς εἶπε: «Ἀλήθεια σας λέω ὅτι ἐσεῖς ποὺ μὲ ἀκολουθήσατε, στὸν καινούργιο κόσμος, ὅταν θὰ καθίσει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου στὸν θρόνο τῆς δόξας του, θὰ καθίσετε κι ἐσεῖς σὲ δώδεκα θρόνους καὶ θὰ κρίνετε τὶς δώδεκα φυλὲς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ καθένας ποὺ ἄφησε σπίτια ἢ ἀδελφούς, ἢ ἀδελφές, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ παιδιά, ἢ χωράφια γιὰ τὸ ὄνομά μου, θὰ τὰ πάρει ἑκατοντάπλασια καὶ θὰ κληρονομήσει ζωὴ αἰώνιο. Πολλοὶ δὲ ποὺ εἶναι πρῶτοι, θὰ γίνουν τελευταῖοι καὶ ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι τελευταῖοι, θὰ γίνουν πρῶτοι.

Τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο ξεκινάει μὲ μιὰ υπόσχεση τοῦ Κυρίου μας πρὸς ὅποιον ὁμολογήσει τὸ ὄνομά Του μὲν προστὰ τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Ἰησοῦς υπόσχεται ὅτι ὅποιος ἀνθρώπος ὁμολογήσει τὴν πίστη του σ' Αὐτόν, θὰ ὁμολογήσει καὶ ὁ ἴδιος τὸν ἀνθρώπο μὲν προστὰ στὸν Πατέρα. Τί ὠραία εἰκόνα αὐτὴ ἔ; Νὰ ἐγγυεῖται γιὰ ἐμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς, ὁ Χριστὸς μας, μὲν προστὰ στὸν Πατέρα. Καὶ πόσο ἀπελπισία μας πιάνει στὴν ἀντίθετη περίπτωση, ὅταν ὁ Κύριος θὰ πεῖ ὅτι δὲν γνωρίζει αὐτοὺς ποὺ δὲν ὁμολόγησαν τὸ ὄνομά Του! Πόσο θὰ θέλαμε ὅλοι νὰ εἴμαστε στὴν πρώτη περίπτωση; Πόσο θὰ θέλαμε νὰ γίνουμε ἀποδεκτοὶ ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ Θεό μας καὶ μαζί Του νὰ ζήσουμε αἰώνια;

Μαζί Του ὅμως, αὐτὸ εἶναι τὸ σημαντικό! Ἡ αἰωνιότητα ἀπὸ μόνη της δὲν ἀξίζει τίποτα. Ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου μας εἶναι αὐτὴ ποὺ δίνει νόημα στὴν αἰώνια ζωὴ καὶ μᾶς κάνει νὰ τὴν λαχταρᾶμε. Αὐτὸς εἶναι τὸ πιὸ σημαντικό ἀπὸ ὅλα στὴ ζωὴ μας καὶ σὲ Αὐτόν ὀφείλουμε νὰ ἔχουμε πάντα στραμμένο τὸν νοῦ καὶ τὴν καρδιά. Γι' αὐτὸ καὶ στὴ συνέχεια τῆς περικοπῆς μᾶς λέει ὅτι: «Αὐτὸς ποὺ ἀγαπάει τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα του περισσότερο ἀπὸ μένα, δὲν μοῦ εἶναι ἄξιος». Δὲν θέλει, φυσικά,

νὰ πεῖ νὰ μὴν ἀγαπᾶμε τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς οἰκείους μας. Τὸ ἀντίθετο μᾶς λέει σὲ ἄλλες περιπτώσεις στὸ Εὐαγγέλιο. Νὰ ἀγαπᾶμε τον πλησίον μας καὶ νὰ τιμοῦμε τοὺς γονεῖς μας.

Ἐδῶ αὐτὸ πὸν λέει εἶναι ὅτι ἡ ἀγάπη μας πρὸς τὸν Θεό, ὀφείλει νὰ εἶναι μεγαλύτερη καὶ δυνατότερη ἀπὸ κάθε ἄλλη μορφή ἀγάπης. Ἀκόμα κι ἀπὸ αὐτὴ πὸν τὸ παιδὶ τρέφει πρὸς τοὺς γονεῖς. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο, ἀκόμα κι ἂν οἱ κοντινοὶ μας ἄνθρωποι, προσπαθήσουν, συνειδητὰ ἢ ἀσυνειδήτα, νὰ μᾶς βγάλουν ἀπὸ τὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ, δὲν θὰ πτοηθοῦμε. Ἄν ἡ ἀγάπη μας πρὸς τὸν Θεὸ εἶναι τόσο δυνατὴ, ὅσο τὴ θέλει ὁ Κύριος, κανεὶς δὲν θὰ μπορέσει νὰ μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ Αὐτόν.

Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἀγάπης εἶναι οἱ ζωὲς τῶν Ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας πὸν ἐορτάζουν σήμερα. Πόσο τρανταχτὰ εἶναι τὰ παραδείγματα τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, πὸν δὲν λογάριασαν οὔτε γονεῖς, οὔτε συζύγους, οὔτε πλούτη, οὔτε δόξα, ἀλλὰ ὁμολόγησαν τὸν Χριστό. Πόσο τρανταχτὰ εἶναι καὶ τὰ παραδείγματα τῶν ὁσίων, πὸν ἄφησαν τὰ ἐγκόσμια, γιὰ νὰ ἀφιερωθοῦν στὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Πόσο τρανταχτὰ εἶναι τὰ παραδείγματα τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν, πὸν ἀφιέρωσαν τὴ ζωὴ τους στὸ Θεὸ καὶ μὲ τὴ χάρι Του, καθοδήγησαν τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴ διαφύλαξαν ἀπὸ τοὺς πειρασμούς.

Γιατί ὅμως, ἔκαναν τόσες θυσίες οἱ Ἅγιοι καὶ γιατί νὰ τις κάνουμε κι ἐμεῖς; Αὐτὸ ρωτᾶει οὐσιαστικὰ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος στὴ συνέχεια τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐμεῖς πὸν βάλουμε τὸ Θεὸ πάνω ἀπ' ὅλους καὶ ὅλα, «Τί θὰ ἀπολαύσουμε;». Ἐκεῖ ὁ Κύριος ἀπευθύνεται πρῶτα στοὺς Ἀποστόλους καὶ τοὺς λέει ὅτι κατὰ τὴν Δευτέρα Παρουσία, ὅταν ἔλθει ὁ Κύριος μὲ ὅλη του τὴ δόξα, θὰ εἶναι αὐτοὶ πὸν θὰ κρίνουν τὸν λαὸ τοῦ Ἰσραήλ. Στὴ συνέχεια ἀπευθύνεται σὲ ὅλους ἐμᾶς καὶ λέει: «Καὶ καθένας πὸν ἄφησε σπίτια, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελφές, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ παιδιὰ, ἢ χωράφια γιὰ τὸ ὄνομά μου, θὰ τὰ πάρει ἑκατονταπλάσια καὶ θὰ κληρονομήσει ζωὴ αἰώνιο».

Μπορεῖ κάποιος ἄραγε νὰ μετρήσει τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας; Μπορεῖ κάποιος νὰ μετρήσει τὴν εὐλογία πὸν λαμβάνουμε ἐμεῖς πὸν ἀκολουθοῦμε τὸν Χριστό; Εἶναι λίγο δύσκολο. Μποροῦμε νὰ ποῦμε μὲ σιγουριά, ὅμως, ὅτι αὐτὰ πὸν

λαμβάνουμε εἶναι πολὺ περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ ποὺ θυσιάζουμε ἑμεῖς γι' Αὐτόν. Δὲν ἔλεγε ψέματα ὁ Κύριος ὅτι θὰ πάρουμε πίσω τὶς θυσίες μας ἑκατονταπλάσιες.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐγκαταλείψουμε τὸ σπίτι μας ἢ τοὺς δικούς μας, γιὰ νὰ τὰ ἔχουμε ὅλα αὐτά. Αὐτὸ ποὺ θέλει ὁ Κύριος εἶναι νὰ ἐγκαταλείψουμε τὸν παλιὸ ἄνθρωπο, αὐτὸν ποὺ εἴμασταν πρὶν τὸν γνωρίσουμε. Νὰ ἐγκαταλείψουμε τὰ πάθη μας καὶ ὅ,τι ἄλλο μᾶς κρατάει καθηλωμένους, ἀνήμπορους νὰ σηκώσουμε τὰ μάτια στὸν οὐρανό. Νὰ ξεκινήσουμε τὸν ἀγῶνα μας, νὰ σηκώσουμε δηλαδή τὸν σταυρό μας, καὶ μὲ Αὐτὸν βοηθὸ νὰ βαδίσουμε τὴν ἐπίγεια ζωὴ μας. Εὐχόμαι οἱ Ἅγιοι Πάντες, ποὺ σήμερα ἑορτάζουν, νὰ εἶναι οἱ συνοδοιπόροι μας στὴν ζωὴ καὶ τὸν ἀγῶνα μας. Εὐχόμαι νὰ εἶναι πάντα δίπλα μας καὶ νὰ πρεσβεύουν γιὰ ἑμᾶς στὸν Κύριο. Ἔτσι νὰ ἀξιωθοῦμε κι ἑμεῖς, ὅπως καὶ αὐτοὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ἀμήν.

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Παράρτημα Ἁγίων

Πολὺ σωστὰ ἔλεγε ὁ σοφὸς Σολομὼν ὅτι ὁ συνετὸς ἄνθρωπος ἔχει ὑπερασπιστὴν τοῦ τὸν Θεό. Εἶναι γνωστὸ ἐπίσης πόσες φορὲς ἐπιχείρησε ὁ Σαοὺλ νὰ θανατώσει τὸν μακάριο Δαβίδ. Τὶ δὲν ἔκανε; Πόσες προσπάθειες δὲν κατέβαλε; Ἀλλὰ ἐπειδὴ τὸν ὑπερασπιζόταν ὁ Κύριος, ὅλα τὰ σχέδια τοῦ Σαοὺλ ματαιώνονταν. Καὶ ὄχι μόνο αὐτὸ, ἀλλὰ ἔπεφτε καὶ στὰ χέρια τοῦ ἀγίου ἐκείνου ποὺ τὸν λυπόταν. Κι αὐτὸ, γιατί δὲν εἶχε κακία ποὺ παροξύνει καὶ ἐρεθίζει».

Ρωτήθηκε ἄλλη φορὰ ὁ Γέροντας πῶς μπορεῖ νὰ καταφέρει κανεὶς, ὅταν ἐξευτελίζεται ἢ ὑβρίζεται ἀπὸ κάποιον νὰ μὴν θυμῶνεται, καὶ εἶπε : «Ἐάν θεωρεῖ κανεὶς τὸν ἑαυτὸ του τιποτένιο, δὲν ταραζέται, ὅπως εἶπε ὁ ἀββᾶς Ποιμὴν : ἐάν ἐξευτελίσεις τὸν ἑαυτὸ σου, θὰ βρεῖς ἀνάπαυση».

«Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι δὲν γνωρίζουμε νὰ ἀγαπᾶμε καὶ νὰ ἐκτιμοῦμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. Χάσαμε τὴ φρόνησίν μας».

Και συνέχισε να λέει : «Κάποτε ένας από τους αδελφούς που έμεναν μαζί μου και είχαν πάρει από τά χέρια μου τὸ μοναχικὸ σχῆμα, ἀφοῦ καταρτίσθηκε ἀρκετὰ κοντὰ μου – και μάλιστα ἦταν ἀπὸ τοὺς πιὸ “καλομαθημένους” και συγκατέβαινα στὴν ἀδυναμία του – κάποια μέρα μοῦ λέει : «Ἀββᾶ μου, πολὺ σὲ ἀγαπῶ». Τοῦ λέω κι ἐγώ : «Δὲν βρῆκα ἀκόμη κάποιον πού νὰ με ἀγαπάει ὅπως τὸν ἀγαπῶ ἐγώ. Τώρα λὲς σὲ ἀγαπῶ και σὲ πιστεύω, ἐὰν ὅμως συμβεῖ κάτι πού δὲ σοῦ ἀρέσει, δὲν θὰ παραμείνεις ὁ ἴδιος, ἐνῶ ἐγὼ ὅτιδήποτε κι ἂν πάθω ἀπὸ μέρους σου, τίποτε δὲν εἶναι ἱκανὸ νὰ με ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν ἀγάπη σου».

Λίγος καιρὸς πέρασε και δὲν ξέρω τι τοῦ συνέβη και ἄρχισε νὰ λέει ἐναντίον μου πολλὰ, ἀκόμη και αἰσχρὰ λόγια, ὅλα λοιπὸν τὰ μάθαινα κι ἔλεγα μόνος μου : « Αὐτὸς εἶναι καυτήρας τοῦ Ἰησοῦ και μοῦ τὸν ἐστείλε, γιὰ νὰ γιατρέψει τὴν κενόδοξη ψυχὴ μου. Ἀπὸ τέτοιους ἀνθρώπους μπορεῖ κανεὶς, ἐὰν εἶναι ἄγρυπνος, νὰ κερδίσει, ὅσα χάνει ἀπ’ αὐτοὺς πού τὸν καλοτυχίζουν. Αὐτὸς εἶναι ἀληθινὸς εὐεργέτης». Και τὸν μημόνευα σὰν γιατρὸ και εὐεργέτη και σὲ αὐτοὺς πού μοῦ ἀνήγγελαν τὰ ὅσα διέδιδε ἐναντίον μου, τοὺς ἔλεγα : «Αὐτὸς γνωρίζει μόνο τὰ φανερὰ μου κακὰ και ὄχι ὅλα, παρὰ ἓνα μέρος, ἐνῶ αὐτὰ πού εἶναι κρυμμένα δὲν μετριῶνται».

Μετὰ λοιπὸν ἀπὸ κάποιο χρονικὸ διάστημα μὲ συναντᾶ στὴν Καισάρεια και, ὅπως τὸ συνήθιζε πάντοτε, ἔρχεται, μ’ ἀγκαλιάζει και μὲ κατασπάζεται κι ἐγὼ αὐτὸν, σὰν νὰ μὴν συνέβη τίποτε. Και ἐνῶ συνέχιζε νὰ μοῦ σέρνει τὰ ἴδια, ὅσες φορές μὲ συναντοῦσε μὲ ἐναγκαλιζόταν θερμὰ. Κι ἐνῶ ἐγὼ δὲν τοῦ ἔδινα καμιὰ ἀφορμὴ ὅτι τον ὑποπτεύομουν οὔτε ἴχνος λύπης δὲν ἔδειχνα, ἂν και τὰ ἄκουα ὅλα, ὅμως κάποια φορὰ πέφτει μπροστὰ μου και κρατώντας τὰ πόδια μου λέει : «Συγχώρεσέ με, ἀββᾶ μου, γιὰ χάρη τοῦ Κυρίου, γιὰτι πολλὰ και φοβερὰ εἶπα ἐναντίον σου».

Ἐγὼ ἀφοῦ τον κατεφίλησα, τοῦ εἶπα χαριτολογώντας : « Θυμᾶται ἡ θεοφιλία σου πού μοῦ εἶπες πολὺ σὲ ἀγαπῶ, και σοῦ ἀποκρίθηκα ὅτι δὲ βρῆκα ἀκόμη κάποιον πού νὰ με ἀγαπᾶ, ὅπως

ἐγὼ τὸν ἀγαπῶ, καὶ ὅτι ἐὰν συμβεῖ κάτι πού δὲ θὰ σοῦ ἀρέσει, δὲν θὰ παραμείνεις ὁ ἴδιος, ἐνῶ ἐγὼ ὅ,τι κι ἂν πάθω ἀπὸ σένα, τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ μὲ ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν ἀγάπη σου;

Πληροφορήσου το λοιπὸν ὅτι τίποτε ἀπ' ὅσα εἶπες ἐναντίον μου δὲν μοῦ διέφυγε, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ποῦ τὰ εἶπες καὶ σὲ ποιούς, ὅλα τὰ ἄκουσα καὶ καμιὰ φορὰ δὲν εἶπα πὼς δὲν εἶναι ἔτσι οὔτε μὲ ἔπεισε κανένας νὰ πῶ ἐναντίον σου κακὸ λόγο. Ἀντίθετα, ἔλεγα, ὅτι ὅσα λέει εἶναι ἀληθινὰ καὶ ἀπὸ ἀγάπη τὰ λέει, γιὰτὶ μὲ νιώθει δικὸ τοῦ ἄνθρωπο καὶ δὲν παρέλειψα νὰ σὲ μνημονεύω στὴν προσευχή μου. Καὶ γιὰ νὰ σοῦ φέρω μία ἀπόδειξη τῆς ἀγάπης μου, κάποτε πόνεσε πάρα πολὺ τὸ μάτι μου καὶ σὲ θυμήθηκα, ἔκανα τότε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ καὶ εἶπα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, χάρις στὶς προσευχὲς τοῦ ἀδελφοῦ, θεραπεύσέ με, καὶ ἀμέσως θεραπεύθηκα». Αὐτὰ ὅσα ἀφοροῦν τὸν ἀδελφό.

Συχνὰ ἔλεγε ὁ μακάριος : «Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι δὲν γνωρίζουμε νὰ ἀγαπᾶμε καὶ νὰ ἐκτιμοῦμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, χάσαμε τὴ φρόνησή μας. Χρειάζεται νὰ ἀντέξει κανεὶς λίγο τὸν ἀδελφὸ τοῦ ὅταν εἶναι θυμωμένος ἢ στενοχωρημένος. Γιὰτὶ μετὰ ἀπὸ λίγο θὰ συνέλθει ἐκεῖνος καὶ ἀντιλαμβανόμενος πὼς τὸν ἄντεξε, θὰ εἶναι ἔτοιμος καὶ τὴν ἴδια τὴ ζωὴ νὰ δώσει γιὰ χάρη του».

Γεροντικό, Κεφ. Α' ια-ιβ

«Τὶ νὰ κάνω; - ρώτησε ὁ ἀδελφός σὲ κάποιον Γέροντα. Οἱ λογισμοὶ πού μὲ πολεμοῦν εἶναι πολλοὶ καὶ δὲν ξέρω πὼς νὰ τοὺς καταπολεμήσω». Καὶ ὁ Γέροντας ἀπαντᾷ: «Μὴν ἀνοίγεις πόλεμο πρὸς ὅλους, ἀλλὰ πρὸς ἓναν, γιὰτὶ ὅλοι οἱ λογισμοὶ τῶν μοναχῶν ἔχουν ἓναν ὡς κεφαλὴ. Αὐτὴ τὴν κεφαλὴ λοιπὸν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὴν καταλάβει κανεὶς ποιὰ εἶναι καὶ αὐτὴν νὰ πολεμήσει. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο οἱ ὑπόλοιποι λογισμοὶ ἀποδυναμώνονται»

Γεροντικό, Κεφ. Γ' 217

Συναξάριον

Ὁ Προφήτης Ἐλισσαῖος

Ἐξέχουσα θέση στή χορεία τῶν Προφητῶν τοῦ Ἰσραήλ κατέχει ὁ Προφήτης Ἐλισσαῖος.

Γιὰ τὴν γέννησή του στὰ Γάλλγαλα, ὁ συναξαριστὴς Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἄγιορείτης ἀναφέρει πὼς ὅταν γεννήθηκε ὁ Προφήτης Ἐλισσαῖος, ἡ χρυσὴ δαμάλα, πὺ προσκυνοῦσαν ἐκεῖ, βόησε τόσο δυνατὰ πὺ ἀκούστηκε στὴν Ἱερουσαλήμ. Ὁ λαὸς στὸ ἄκουσμα αὐτὸ ἀνατρίχιασε καὶ ὁ Ἀρχιερέας τότε σηκώθηκε ὄρθιος καὶ σὲ στάση προσευχῆς ὑψωσε τὰ μάτια του στὸν οὐρανὸ καὶ φώναξε: «Αὐτὴ τὴ στιγμὴ προφήτης μέγας γεννᾶται, ὁ ὁποῖος θὰ συντρίψει καὶ κρημνίσει τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτὰ εἰδῶλα». Ὁ κόσμος, ὅταν ἄκουσε αὐτὴν τὴν προφητεία, ἔσκυψε τὸ κεφάλι φοβισμένος καὶ προσευχήθηκε θερμά.

Ὅταν ὁ Προφήτης Ἠλίας εἶχε καταφύγει σὲ σπηλιὰ στὶς πλαγιὲς τοῦ ὄρους Χωρήβ, ἄκουσε τὴ φωνὴ τοῦ Θεοῦ νὰ τοῦ λέει: «Πήγαινε πίσω στὸ δρόμο πρὸς τὴν ἔρημο τῆς Δαμασκοῦ καὶ θὰ φτάσεις ἐκεῖ... καὶ θὰ χρίσεις τὸν Ἐλισσαιέ, υἱὸ τοῦ Σαφάτ, Προφήτη, διότι αὐτὸς θὰ συνεχίσει τὸ ἔργο σου...»

Ὁ Ἠλίας βρῆκε τὸν Ἐλισσαιέ νὰ ὀργώνει τὴ γῆ. Τὸν κάλεσε κοντὰ του καὶ ὁ Ἐλισσαῖος ἀμέσως ἀποχαιρέτησε τὸν πατέρα του, ἔσφαξε ὅλα τὰ βόδια του, τὰ ἔψησε καὶ τὰ πρόσφερε στοὺς φτωχοὺς τοῦ λαοῦ καὶ ἀκολούθησε τὸν Προφήτη καὶ τὸν ὑπηρετοῦσε .

Ὅταν ἦρθε ἡ ὥρα νὰ φύγει ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμος, ὁ Προφήτης Ἠλίας εἶπε στὸν Ἐλισσαῖο: «Κάποια στιγμὴ θὰ ἀναληφθῶ στοὺς οὐρανοὺς, ἐκεῖ δὲν θὰ μπορεῖς νὰ με ἀκολουθήσεις, μπορεῖς ὅμως νὰ μοῦ ζητήσεις ὅ,τι θέλεις» καὶ ὁ Ἐλισσαῖος μὲ βουρκωμένα μάτια τοῦ εἶπε μὲ λαχτᾶρα: «Τὴ χάρι πὺ ἔλαβες ἐσὺ ἀπὸ τὸν Θεό, θέλω νὰ τὴν ἀφήσεις διπλῆ σ' ἐμένα». Ξαφνικὰ, ἓνα ἄρμα ἀπὸ φωτιά ἄρπαξε τὸν Ἠλία καὶ ἐν μέσῳ θορύβου τὸν ἀνέβαζε πρὸς τὸν οὐρανὸ, ἐνῶ ἡ μηλωτὴ του (πανωφόρι ἢ κάλυμμα τῶν ὤμων, φτιαγμένο ἀπὸ χοντρό, τριχωτὸ δέρμα) ἔπεσε ἀπὸ τὸ ἄρμα πάνω στὸν Ἐλισσαῖο, ὁ ὁποῖος ἀμέσως

αισθάνθηκε θεϊκή δύναμη να πλημμυρίζει την ψυχή του. Με την μηλωτή που του άφησε ο Προφήτης Ἡλίας χτύπησε τα νερά του Ἰορδάνου ποταμοῦ, ζητώντας ἀπὸ τὸν Θεὸ τὴν δύναμη τοῦ Ἡλία καὶ ἀμέσως τὰ ὕδατα ἀνοιξαν καὶ διήλθε τὸν Ἰορδάνη. Τὴν ἀνάληψη τοῦ Ἡλία στοὺς οὐρανούς καὶ τὸ θαῦμα μετὰ τὴν μηλωτὴ τοῦ παρακολούθησαν ἔκπληκτοι πενήντα προφήτες οἱ ὅποιοι ἀνεφώνησαν: «Ἀληθινὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἡλία ἀναπαύθηκε στὸν Ἐλισσαῖο», τὸν ὁποῖο προσκύνησαν εὐλαβικά.

Ὁ Προφήτης Ἐλισσαῖος μετὰ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἔκανε πολλὰ θαύματα. Ἐνα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι τὰ νερά τῆς Ἱεριχοῦς, τὰ ὁποῖα ἔκαναν ἄτεκνους τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ ζῶα πού τὰ ἔπιναν καὶ τὰ ὁποῖα γιάτρεψε ρίχνοντας ἀλάτι σὲ αὐτὰ λέγοντας: «Τάδε λέγει Κύριος, ἰατροῦ τὰ νερά αὐτά». Ἐπίσης, ἀνέστησε δύο νεκρούς καὶ θεράπευσε τὸν Νεεμάν, πολύτιμο συνεργάτη τοῦ βασιλιᾶ τῆς Συρίας ἀπὸ τὴν λέπρα. Ὁ Νεεμάν ὁμολόγησε τότε: «Πείσθηκα ἀδιάσειστα ὅτι μόνος ἀληθινὸς Θεὸς εἶναι ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ. Ἡ εὐγνωμοσύνη μου θὰ εἶναι παντοτινὴ πρὸς ἐσένα. Ὅλα τὰ δῶρα εἶναι δικά σου. Εἶμαι δοῦλος σου». Ὁ Προφήτης ὁμως ἀρνήθηκε τὰ δῶρα, γιατί γνώριζε ὅτι τὴν εὐγνωμοσύνη του ὁ Νεεμάν ἔπρεπε νὰ τὴν ἐκφράσει πρὸς τὸν Θεὸ καὶ ὅτι μετὰ τὴν θεραπεία του δοξάστηκε τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Ὡστόσο, ὁ ὑπηρέτης του ὁ Γιεζὶ θαμπώθηκε ἀπὸ τὰ δῶρα τοῦ Νεεμάν καὶ τοῦ ζήτησε χρήματα καὶ στολές, λέγοντας ψέματα ὅτι τὰ ζήτησε ὁ Προφήτης, ἐνῶ τὰ κράτησε γιὰ τὸν ἑαυτό του. Ὁ Ἐλισσαῖος ἐπέπληξε σκληρὰ γιὰ τὴν πράξη αὐτὴ τὸν ὑπηρέτη του, τὴν ὁποῖα γνώριζε, ἀφοῦ τὸ πνεῦμα του εἶχε παρακολουθήσει τὴν ἁμαρτία, καὶ τοῦ μετέδωσε τὴν λέπρα τοῦ Νεεμάν.

Ὅταν κοιμήθηκε ὁ Προφήτης Ἐλισσαῖος, ἐνταφιάστηκε στὴ Σεβαστούπολη πού βρίσκεται στὴ Σαμάρεια, ἐνῶ τὸ ἔτος 415 τὸ λείψανό του κατετέθη στὴν Μονὴ Ἁγίου Παύλου τοῦ Λεπροῦ. Ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια τὰ λείψανά του μεταφέρθηκαν στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων τῶν Μεγάλων στὴν Κωνσταντινούπολη.

Ταῖς τοῦ δικαίου προφήτου σου ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς ὑποφήτην ἀληθῆ τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῶν ἐν νόμῳ παιδευτῆν καὶ φωστῆρα, τοῖς πόρρω σὲ ἐδήλωσεν ὁ τόκος σου σοφὲ σὺ γὰρ κληρωσάμενος, τοῦ Θεοβίτου τὴν χάριν, θαύμασι διέπρεψας, καὶ δυνάμεσι πλείσταις. Καὶ νῦν ἀπαύστως φύλαττε ἡμᾶς, ὦ Ἐλισαῖε, Προφήτα θεσπέσιε.

Δρώμενα

Τῆς Ἁγίας Τριάδος καὶ Ἄξιον Ἐστὶ 2024

Ἡ Δευτέρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, εἶναι φέτος διπλῆ ἑορτὴ, καθὼς, ἐκτὸς τῆς μεγάλης Δεσποτικῆς ἑορτῆς, συνέπεσε καὶ ἡ ἑορτὴ τῆς σύναξης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τοῦ «Ἄξιον Ἐστὶ». Στὴν ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου εἶναι ἀφιερωμένο τὸ Κυριακὸ τῆς Ι. Μ. Παναγίας Πορταΐτισης στὸ Δυτικὸ Πέλλας. Ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος τίμησε μὲ τὴν παρουσία του τὴν ἀδελφότητα, καθὼς χοροστάτησε τῆς Παναγυρικῆς Θείας Λειτουργίας. Λειτουργῆσαν ὁ ἱερομόναχος π. Χρυσόστομος Παπαδάκης καὶ ὁ π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης.

Στὸ λόγο του ὁ σεπτὸς Ποιμενάρχης μας τόνισε τὴν σημαντικότητα καὶ τῶν δύο ἑορτῶν. Μίλησε γιὰ τὴν χάρι τοῦ Παναγίου Πνεύματος καὶ πῶς αὐτὴ ἐνισχύει τοὺς Χριστιανούς. Ἐπεσήμανε τὴν παρρησία τῆς Παναγίας, ὅπως αὐτὴ ἐμφανίζεται μέσα ἀπὸ τὰ θαυμάσιά της. Τέλος, ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιο τοῦ μοναχικοῦ βίου ὑπενθυμίζοντας τὶς δυσκολίες ἀλλὰ καὶ τὴν μεγάλη εὐλογία ποὺ ἔχουν ὅσοι τὸν ἐπιλέγουν. Συνεχάρη μάλιστα τὴν Ἡγουμένη Μοναχῆ Συγκλητικῆ καὶ ὅλη τὴν ἀδελφότητα γιὰ τὸ ἔργο τους.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε περιφορὰ τῆς εἰκόνας τῆς Παναγίας στὸν περίβολο τῆς Μονῆς, συνοδεῖα

τῆς ἀδελφότητος, τοῦ λαοῦ καὶ μελῶν τῆς Ἐθνοφρουρᾶς. Στὴ συνέχεια παρετέθη πλούσια τράπεζα γιὰ τὸ ἱερατεῖο καὶ ὅλους τοὺς προσκυνητές.

Μὲ ἀνάλογη εὐλάβεια καὶ λαμπρότητα ἐορτάσθηκε ἡ ἡμέρα καὶ στοὺς δύο πανηγυρίζοντες Ἱεροὺς Ναοὺς ἀφιερωμένους στὴν Ἁγία Τριάδα. Στὴν Ἀριδαία τὴν πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία τέλεσε ὁ πρωτοσύγκελος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως π. Παναγιώτης Παυλίδης, ἐνῶ στὴν Ν. Τρίγλια Χαλκιδικῆς λειτούργησε ὁ π. Γρηγόριος Πρυνιάς.

Ίερός Ναός Αγίας Τριάδας Ν.Τρίγλια Χαλκιδική

Τοῦ Ὁσίου Ὀνουφρίου στήν Κατερίνη

Ἡ Τρίτη 12η Ἰουνίου, εἶναι ἡ ἑορτή τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου. Τῇ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου τίμησε ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Γρηγόριος, καθὼς προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας στὸν Ι. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης. Πλῆθος ἱερέων τῆς Μητροπόλεώς μας συνέδραμαν τὸν Ποιμενάρχη μας καὶ εὐχήθηκαν στὸν ἑορτάζοντα ἑφημέριο τοῦ

Ναοῦ π. Ὁνούφριο Ἀβραμίδη. Τὸ ἱερὸ ἀναλόγιό κόσμησε ὁ καλλιφώνος ἱεροψάλτης κ. Νίκος Πολύχρος.

Στὸν λόγο του ὁ Παναγιώτατος ἀναφέρθηκε στὸν Ἅγιο Ὁνούφριο ὡς πρότυπο ἀσκητικοῦ βίου. Εἰδικότερα ἐστίασε στὸ ὅτι ὁ καθένας ἀπὸ ἐμᾶς μπορεῖ νὰ ζήσει ἀσκητικὰ ἀκόμα καὶ χωρὶς νὰ ἐγκαταλείψει τὸν κόσμο. Μάλιστα, ὁ μισθὸς ὅσων τὸ καταφέρουν, ἐν μέσῳ τῶν βιοτικῶν μεριμνῶν, θὰ εἶναι μεγαλύτερος.

Ἐκλείσει τὸν λόγο εὐχόμενος ὁ Ἅγιος νὰ στηρίξει τὸν π. Ὁνούφριο τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα φέρει.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας δόθηκαν κεράσματα στὸν ἱερὸ κλῆρο καὶ τὸ λαό.

Εάν θέλετε να λαμβάνετε δωρεάν στο e-mail σας το ηλεκτρονικό περιοδικό «Πνευματικά Σημειώματα» μπορείτε να στείλετε στην διεύθυνση imthesgrafeio@gmail.com τα στοιχεία σας. Όνομα, Επώνυμο, Τηλέφωνο με θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικά Σημειώματα»

Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
της Εκκλησίας των Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Υπεύθυνος Ἐκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ.Ν.ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

